

کاربرد مدل سازی سه بعدی داده های ژئوفیزیک (IP/RS) در شناسایی زون سولفیدی پنهان معدن منگنز بهاباد

حامد چمنی^۱، احمد زارعان شیروانه ده (نویسنده مسئول)^۲، صولت عطا^۳

^۱ گروه مهندسی معدن، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر، ایران zarean@gmail.com

^۲ گروه مهندسی عمران، واحد شبستر، دانشگاه آزاد اسلامی، شبستر، ایران Ah.zarean@iau.ac.ir

^۳ گروه مهندسی معدن، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر، ایران atasolat@yahoo.com

چکیده

در این مقاله معدن منگنز واقع در شمال غرب شهر بهاباد (استان یزد) تحت مطالعات ژئوفیزیک به روش IP/RS قرار گرفت. در محدوده معدنی یک زون کانی زایی منگنز (هماتیت) با روند تقریبی شمال غرب-جنوب شرق (واحد دولومیت) مشخص شده است. نکته حائز اهمیت وجود کانی سازی روی در همین زون است که احتمال وجود کانی زایی سولفور در عمق و زیر سطح ایستابی دلیل اصلی برداشت های ژئوفیزیک به روش IP/RS در این زون می باشد. با توجه به احتمال وجود کانی های سولفیدی در عمق، روش پلاریزاسیون القایی و برای ردیابی لیتولوژی، دگرسانی و کانی های فلزی مفید روش مقاومت ویژه الکتریکی انتخاب شد. در زون کانی زایی رگه ای با کانی زایی آهن، منگنز، اکسید روی و ... وجود دارد. برداشت ژئوفیزیک در این زون توسط ۷ پروفیل ژئوفیزیک جهت مطالعات ژئوالکتریک به روش IP-RS با آرایش قطبی-دوقطبی با فاصله ۱۵۰ متر از هم و با فواصل الکترودی ۲۰ و ۴۰ متر انجام شد. در این عملیات صحرائی، در مجموع ۶۸۳۲ نقطه برداشت ژئوفیزیک IP-RS برداشت گردید. پس از پردازش داده های خام برداشت شده، نقشه های شارژپذیری (IP) و مقاومت ویژه (RS) در هر پروفیل ترسیم گردید و با اعمال توپوگرافی محدوده، مدل سازی مقاطع پروفیل ها توسط نرم افزار RES2DINV و RES3DINV صورت پذیرفت. نتایج این مطالعه و تفسیرهای ژئوفیزیکی پروفیل های برداشت شده و تلفیق آن ها با مطالعات زمین شناسی نشان می دهد، مقدار بی هنجاری در زون مورد نظر جهت ارتباط با کانه زایی سولفور متوسط است. در این زون بعد از مدل سازی دو و سه بعدی یک زون با شارژپذیری بالا در مرکز و در سطح پروفیل ها و یک زون با شارژپذیری متوسط در نیمه جنوبی پروفیل ها و عمقی قابل تفکیک است.

واژه های کلیدی

منگنز، کانی زایی سولفیدی، ژئوفیزیک، IP/RS، آرایش قطبی-دوقطبی.

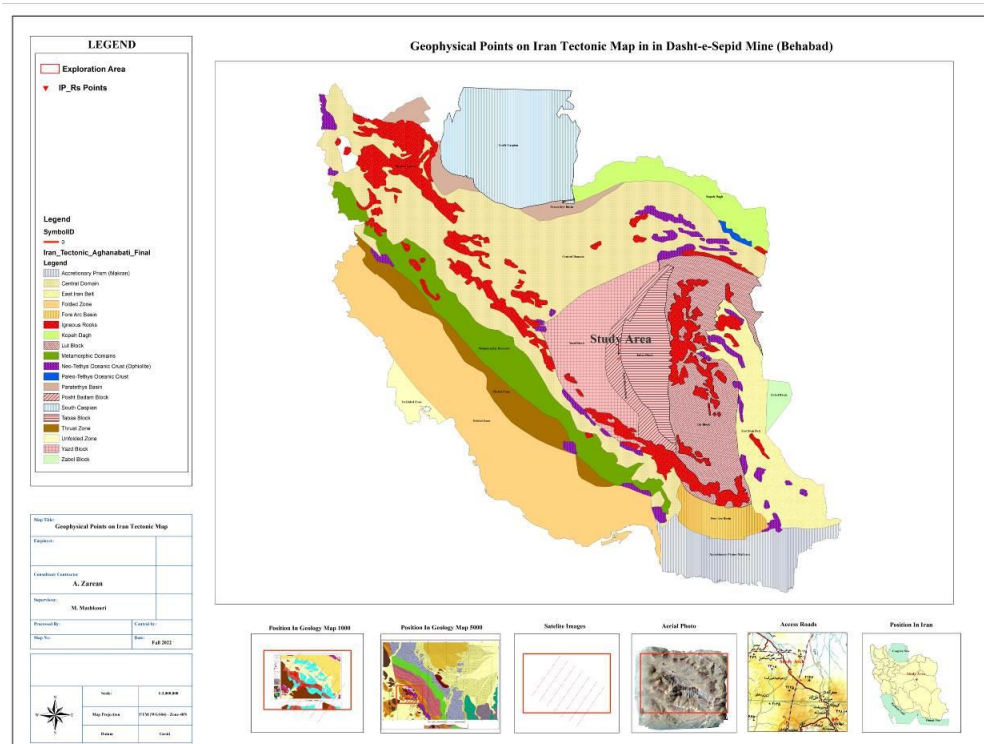
۱. مقدمه

پدیده قطبش القایی برای اولین بار توسط شلومبرگر کمی قبل از سال ۱۹۲۰ مطرح شد، اما کاربردهای پیشرفته این روش در اکتشافات ژئوفیزیکی به حدود سال ۱۹۶۸ برمی گردد و در دهه ۱۹۸۰ پیشرفته‌ای قابل توجهی در دستگاه‌های اندازه‌گیری قطبش القایی به وقوع پیوست. در دهه‌ی آخر قرن بیستم با توسعه‌ی الگوریتم‌های رایانه‌ای و سامانه‌ی کابل چند الکترونی، روش‌های مدل‌سازی دوبعدی و سه‌بعدی توسعه‌ی چشمگیری یافت [۱].

روش‌های ژئوالکتریکی یکی از مهم‌ترین زیرمجموعه‌های روش‌های ژئوفیزیک اکتشافی هستند که بر مبنای مطالعه‌ی میدان‌های الکتریکی زمین یا ویژگی‌های الکتریکی ساختارهای زمین‌شناسی و معدنی استوارند. برای مطالعه ساختارهای معدنی معمولاً از ترکیب روش‌های ژئوالکتریکی استفاده می‌شود. اگر این ساختارها دارای خاصیت قطبش پذیری باشند، برداشت هم‌زمان IP و مقاومت ویژه الکتریکی می‌تواند به نتایج ارزنده‌ای بیانجامد. قطبش القایی یکی از روش‌های معمول و کارآمد در تشخیص کانی‌های سولفیدی و فلزی مخصوصاً سولفیدهای پراکنده است. مقاومت ویژه نیز که از ویژگی‌های ذاتی سنگ بوده و در شناخت وضعیت ساختاری و زمین‌شناسی منطقه موردنیاز است، به‌عنوان روش مکمل IP در اکتشاف ذخایر فلزی به کار گرفته می‌شود [۲].

۲. خلاصه زمین‌شناسی و کانی‌زایی محدوده

محدوده مورد مطالعه به‌عنوان بخشی از ایالت فلز زایی بافق - پشت بادام در ایران مرکزی قرار دارد. شکل ۱ موقعیت محدوده اکتشافی را در زون‌های ساختاری ایران به نمایش می‌گذارد [۳]. کمربند فلز زایی بافق - پشت بادام بخشی از خردقاره ایران مرکزی است که در حدفاصل گسل پشت بادام در غرب و گسل کوهبنان در شرق قرار دارد و شامل ذخایر آهن، فسفر، منگنز، سرب و روی، عناصر پرتوزا، عناصر نادر خاکی و مس می‌باشد.

شکل ۱. موقعیت محدوده مورد بررسی بر روی نقشه زون‌های ساختاری ایران

در محدوده مورد مطالعه یک زون کانی زایی منگنز (هماتیت) با روند تقریبی شمال غرب-جنوب شرق (واحد دولومیت) مشخص شده است که در داخل این زون عیار پایین تا بالای منگنز مشخص شده است. نکته حائز اهمیت وجود کانی سازی روی در همین زون است. احتمال وجود کانی زایی سولفور در عمق و زیر سطح ایستایی دلیل اصلی طراحی و برداشت های ژئوفیزیک به روش IP/RS در این زون می باشد. از نقطه نظر زمین شناسی در ذخایر گرمابی یک نوع پراکندگی ناحیه ای مربوط به کانی های منگنز و سایر فلزات مشاهده شده است. در عمیق ترین بخش ها تنها کانی های منگنز دو ظرفیتی همراه با سولفورهای فلزات پایه (Pb, Zn, Cu) و کانسارهای طلا-نقره تشکیل می شود. وجود اکسید روی (تا ۰.۵٪) و همبستگی مثبت آن با کانی زایی منگنز احتمال وجود کانی زایی سولفور در عمق بیش از ۱۰۰ متر را بالا می برد.

۳. روش ژئوفیزیک

کانی ها و سنگ های مرتبط با دگرسانی های هیدروترمال اغلب دارای خواص الکتریکی متفاوتی هستند و بنابراین روش های ژئوفیزیکی که این خواص را شناسایی و مدل کنند، معمولاً مبنای شناسایی و تعیین ویژگی های کانسارهای فلزی به صورت غیرمستقیم هستند. مشابه با توزیع کانی فلزی، خواص الکتریکی نیز نوع و ویژگی های دگرسانی های مختلف را تعیین می کنند. با توجه به حالت تقارن دگرسانی ها، آنومالی های الکتریکی نیز باید الگوی متقارن مشابهی را نمایش دهند. در این زون رگه های هیدروترمال به طور کاملاً واضح رخنمون دارند باین حال وجود توده نفوذی که احتمالاً منشأ این رگه ها باشد در داخل یا خارج محدوده وجود دارد [۴].

روش های الکتریکی و الکترومغناطیسی اغلب مقاومت الکتریکی سنگ ها و کانی های زیرسطحی را اندازه گیری می کنند. مقاومت الکتریکی سنگ ها و کانی ها محدوده بسیار گسترده ای دارند. به عنوان مثال، کوارتز بسیار مقاوم است (بالای ۱۰۵ اهم-متر) در حالی که مس طبیعی شدیداً رساناست (حدود ۸-۱۰ اهم-متر). در پوسته بالایی، مقاومت واحدهای زمین شناسی به شدت به سیالات درون آن ها و شوری شان، تخلخل، درجه خردشدگی، دما و کانی های رسانا وابسته است. وجود سیالات شور درون حفره ها و شکستگی ها می تواند مقاومت را در مقایسه با سنگ های خشک تا چندین برابر کاهش دهد. مقاومت الکتریکی همچنین با حضور کانی های رسانی رسی، گرافیت و کانی سازی های فلزی سولفیدی نیز کاهش می یابد. زون های گسلی حاوی سنگ های خردشده زیادی هستند که امکان عبور سیالات را فراهم می کنند و باعث دگرسانی کانی ها می شوند و دارای مقاومت کم (کمتر از ۱۰۰ اهم-متر) هستند. به طور کلی زون های کانه دار دگرسان، گرافیت، آب شور بسیار رسانا هستند (کمتر از ۱ اهم-متر). سنگ های رسوبی، سنگ های هوازده، زون های کم سولفید، آب تازه، تقریباً مقاوم هستند (حدود ۱۰ تا ۱۰۰۰ اهم-متر) و سنگ های آذرین و دگرگونی خیلی مقاوم هستند (بالای ۱۰۰۰ اهم-متر). کانی های هیدروترمال مرتبط با روش های ژئوفیزیکی اکتشافی الکتریکی شامل پیریت، کالکوپیریت، کالکوسیت، بیوتیت و سریسیت هستند. مشابه با مگنتیت، شدت و نوع دگرسانی ها با آنومالی های الکتریکی قابل شناسایی هستند. در زون های گرمابی کمترین مقدار مقاومت ویژه الکتریکی بر روی زون دگرسان واقع می شود که در زونی با شکستگی های فراوان و حرکت جریان سیالات واقع شده است [۴].

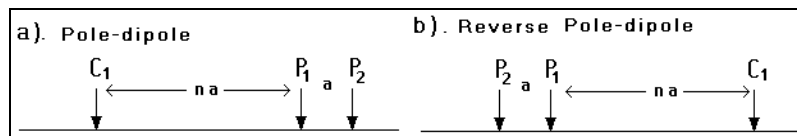
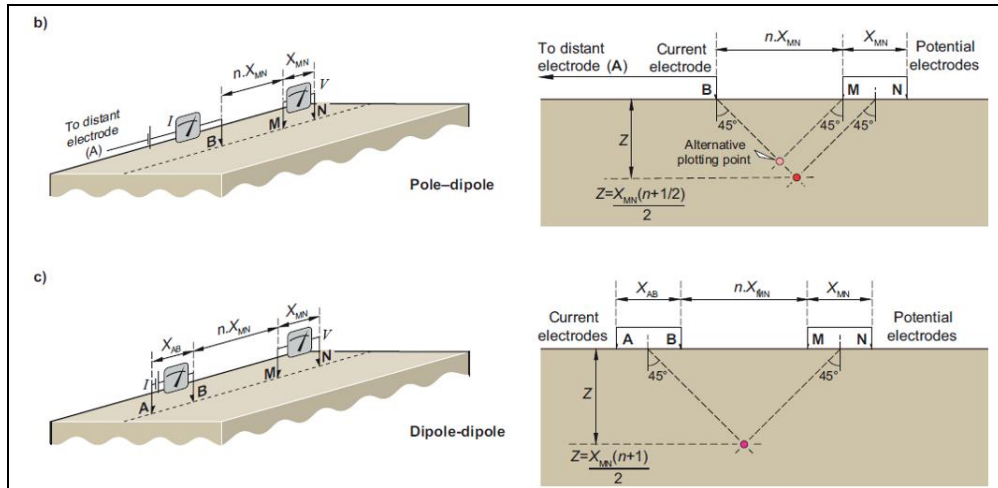
در طی سال های متمادی بسته به نوع پروژه مورد مطالعه آرایش های مختلفی مورد استفاده واقع شده، که از جمله می توان آرایش شلومبرژه، آرایش ونر، آرایش دوقطبی (دوقطبی - دوقطبی)، آرایش سه الکترودی، آرایش مستطیلی و یا روش Missa-A-La-Masse (اتصال به جرم) را نام برد. آرایش های مورد استفاده در این منطقه آرایش قطبی - دوقطبی است.

آرایش دوقطبی - قطبی پوشش افقی بهتری نسبت به آرایش دوقطبی - دوقطبی دارد همچنین در مورد عمق نفوذ برتری قابل توجهی به آرایش دوقطبی - دوقطبی دارد. نقطه قوت دیگر این آرایش عدم حساسیت آن به امواج تلوریک است. باین وجود برخلاف دوقطبی - دوقطبی یک آرایش نامتقارن است (شکل ۲). به همین دلیل بی هنجاری های به دست آمده از این آرایش نامتقارن هستند و همین نامتقارن بودن بر شکل مدل به دست آمده از وارون سازی بسیار مؤثر خواهد بود. یک روش کارآمد برای حذف این مسئله تکرار برداشت ها در جهت معکوس پروفیل است. با ترکیب روش پیشرو و معکوس هرگونه جهت گیری بی هنجاری در مدل سازی حذف خواهد شد. باین حال این فرآیند نیازمند برداشت دو برابر داده و صرف زمان بیشتر است [۵].

در این زون به دلیل وجود رگه های متعدد کانی زایی منگنز به طور اکسیدی، مطالعات سنگ شناسی و ساختاری احتمال وجود زون سولفیدی داده می شود. با توجه به محدودیت در تعداد نقاط و هم زمان حصول رزلوشن و عمق بالا، ۷ پروفیل ۸۰۰ متری با آزیموث ۳۴

درجه برداشت شد. از آنجایی که زمین‌شناسی محدوده با چند گسل قطع شده، آرایش دایپل-دایپل جریان مناسبی را جهت حصول به عمق زیاد به دست نداد و بدین ترتیب از آرایش پل-دایپل با فواصل الکترودی پتانسیل ۲۰ و ۴۰ متر به صورت رفت و برگشت استفاده شد. آرایش برگشت جهت رزلوشن بالا و جانمایی دقیق بی‌هنجاری استفاده می‌شود که به دلیل نیاز به دقت بالا انجام شد. در شکل ۳ موقعیت پروفیل‌های برداشت روی تصویر پهبادی به همراه رخنمون‌های ماده معدنی منگنز نمایش داده شده است.

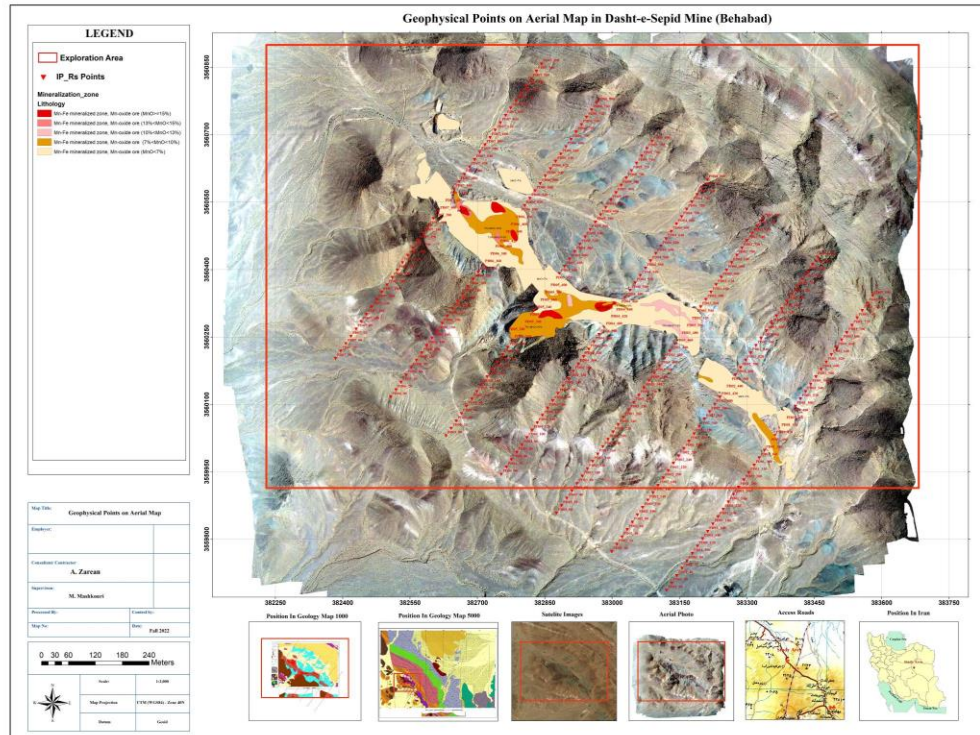
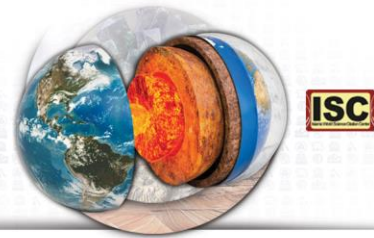

شکل ۲. مقایسه شبه مقطع حاصل از آرایش دوقطبی-دوقطبی و قطبی-دوقطبی (بالا) مقایسه آرایش قطبی-دوقطبی پیشرو و معکوس (پایین) [۴].

۴- شبیه‌سازی و مدل‌سازی داده‌های ژئوفیزیکی

یکی از روش‌های معکوس سازی اعمال شرایط هموار بودن مدل نهایی است. عامل اصلی برای جستجو کردن مدل هموار این است که مدل‌هایی که ذاتاً با داده‌های مشاهده‌ای سنخیتی نداشته تغییرات شدید و غیرواقعی ایجاد می‌نمایند، در مجموعه پاسخ‌ها وارد نگردید. دو نوع مدل برای داده‌های ژئوالکتریک وجود دارد. یکی از مدل‌ها توسط مدل‌سازی هموار تعیین و مدل دیگر نیز توسط تکنیک پارامتری مارکوورت (۱۹۶۳) تهیه گردیده است [۶]. تکنیک مارکوورت پایدار و مؤثر برای برازش پارامتر است و به‌طور وسیع برای تفسیر داده‌های ژئوالکتریک استفاده شده است؛ اما به‌رحال مشاهده می‌شود که مثلاً برای یک مدل ۲۷ لایه‌ای در روش مارکوورت تعدادی از لایه‌ها به‌راحتی از دست‌رفته‌اند و یک‌لایه با هدایت بالا را به ما داده است. ولی همان مدل در روش هموار لایه‌های میانی را به‌خوبی نمایش می‌دهد. لذا ترجیح داده می‌شود که بسته به طبیعت مدل واقعی زمین از یکی از روش فوق و یا از هر دو روش استفاده گردد.

این نوع مدل‌سازی اساس نرم‌افزارهای Res3Dinv, Res2Dinv را تشکیل می‌دهد. برای حل مسئله در این نوع مدل‌سازی ابتدا زمین را متشکل از تعدادی بلوک مستطیلی با مقاومت ویژه یکسان (همگن) در نظر گرفته می‌شود. عمق مرکز درونی بلوک‌ها به‌عنوان عمق متوسط تجسس برای فواصل مختلف الکترودی در نظر گرفته می‌شود [۵].

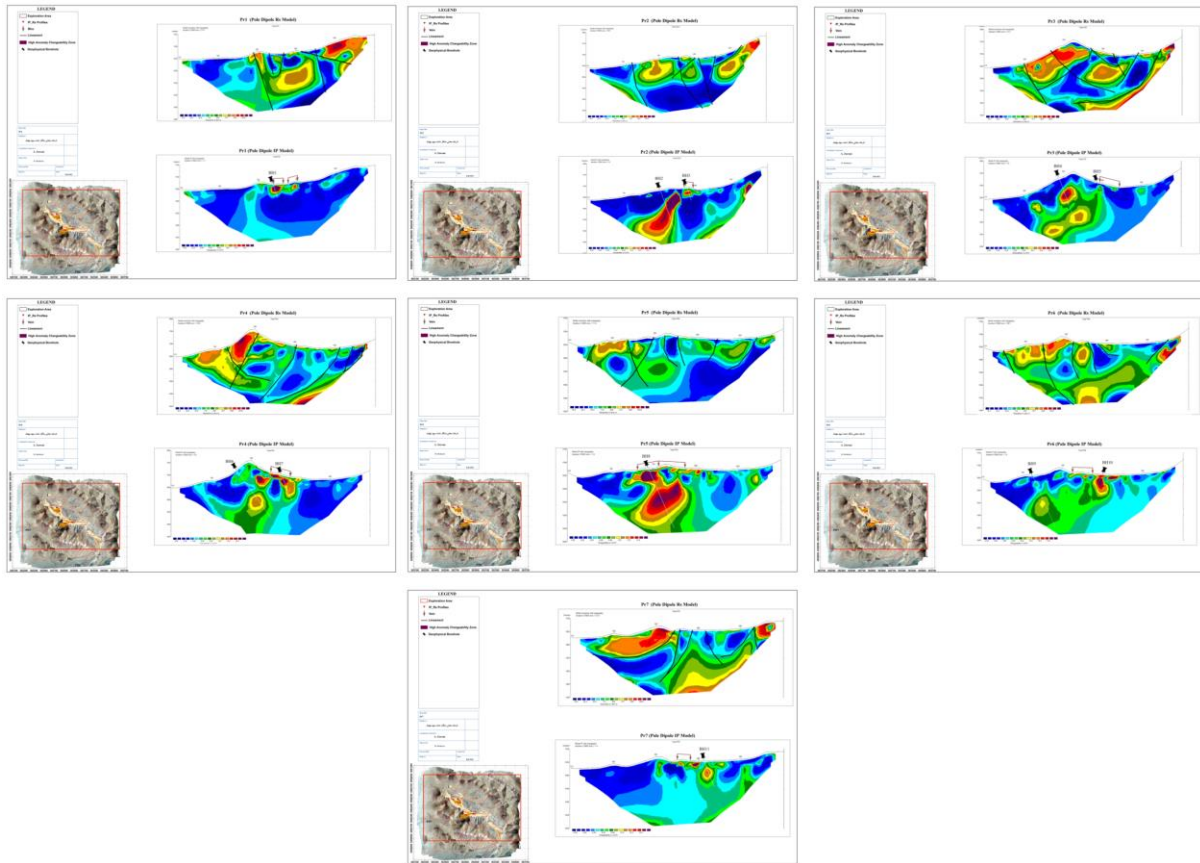

شکل ۳. موقعیت محدوده مورد مطالعه ژئوفیزیک (در هر پروفیل برداشت‌های پیشرو و معکوس برداشت شده‌اند).

۵- مدل‌سازی دوبعدی مقاطع قطبی-دوقطبی

در این پروژه از طول خط جریان $AB = \infty$ و طول خط برداشت پتانسیل $MN = 20m$ با ۱۶ پرش به منظور عمق نفوذ بالا استفاده شد. همان‌طور که در بخش عملیات صحرایی شرح داده شد، عمق نفوذ واقعی برای فواصل الکترودی (۲۰ متر) حدود متر خواهد بود. در این پروژه از طول خط جریان $AB = \infty$ و طول خط برداشت پتانسیل $MN = 20,40m$ با ۱۶ پرش به منظور عمق نفوذ بالا استفاده شد. ۷ پروفیل ۸۰۰ متری با روند جنوب‌غربی-شمال‌شرقی تقریباً عمود بر ساختار تکتونیکی و ساختار کانی‌زایی احتمالی برداشت شد. نتایج به‌دست‌آمده از این برداشت‌ها در ذیل ارائه گردیده است. در سرتاسر این مقاطع تغییرات شارژپذیری از مقادیر پایین تا متوسط دیده می‌شود. حد زمینه در حدود 0.1 mV/V بوده و مقدار بیشینه بی‌هنجاری به تا 19.0 mV/V دیده می‌شود. پس از تحلیل آماری داده‌های پروفیل‌ها مقادیر بی‌هنجاری از میانگین حدود 3.1 mV/V تا 5.5 mV/V برخوردار است و انحراف معیار 1.4 mV/V تا 2.6 mV/V می‌تواند معیار مناسبی برای کانی‌زایی سولفور متوسط باشد. مقادیر میانه نیز تقریباً با مقادیر میانگین برابر هستند که نشان از تقارن پراکندگی داده‌های شارژپذیری دارد (جدول ۳-۱). بازه مقادیر مقاومت ویژه از مقادیر بسیار پایین در حد ۱ اهم-متر تا مقادیر بالای هزار متغیر است. با این حال مقادیر میانگین اندازه‌گیری شده مقاومت ویژه عموماً زیر ۱۰۰ اهم-متر است.

تمام ۷ پروفیل با روند جنوب‌غربی-شمال‌شرقی و عمود بر روند کانی‌زایی احتمالی توده‌ای و رگه‌های محدوده برداشت شد. در شکل ۴ بعد از اعمال اثر توپوگرافی، وارون‌سازی برای تعیین مدل واقعی بی‌هنجاری انجام شده است. در این شکل هر دو مقطع مدل‌سازی شده برای کمیت مقاومت ویژه و شارژپذیری برای هر پروفیل نشان داده شده است. مقادیر مقاومت ویژه مدل‌سازی شده با طیف رنگی از مقادیر ۰ تا ۳۰۰۰ اهم-متر و مقادیر شارژپذیری مدل‌سازی شده با طیف رنگی از مقادیر ۰ تا ۱۵ میلی‌ولت بر ولت نمایش داده شده‌اند.

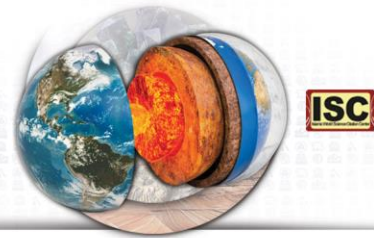

شکل ۴. مقطع مدل سازی شده برای مقادیر مقاومت ویژه و مقطع مدل سازی شده برای مقادیر شارژپذیری در پروفیل های Pr1 تا Pr7

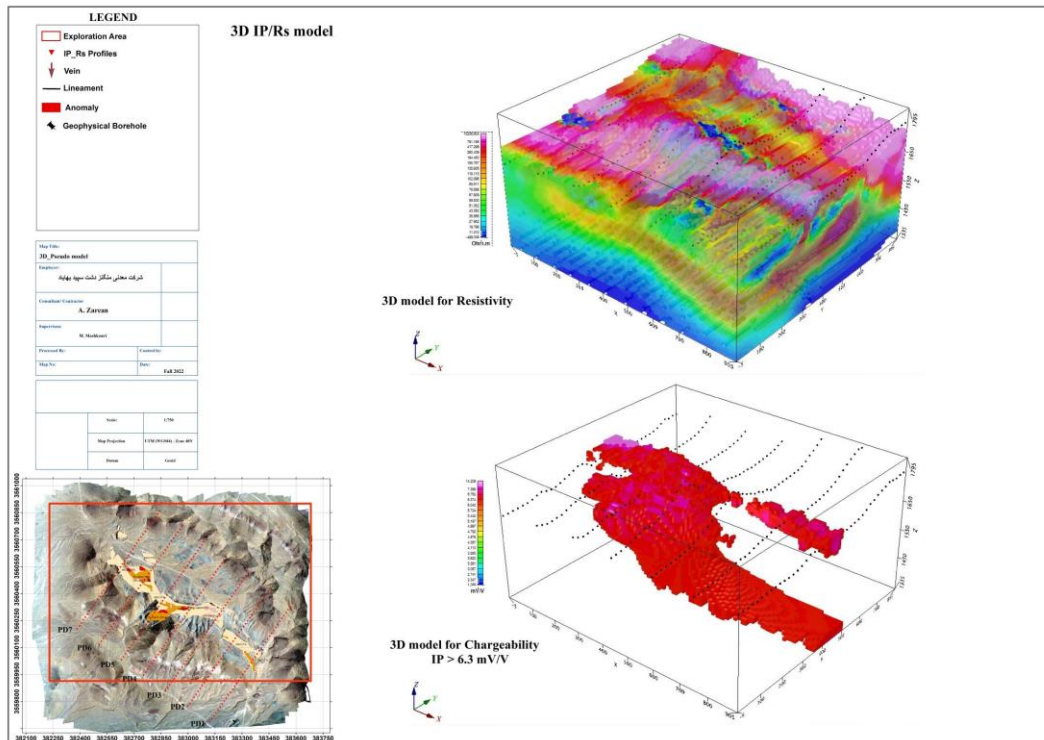
۱.۵. مدل سازی سه بعدی

در مرحله آخر مدل سازی سه بعدی داده ها ژئوفیزیک بر اساس داده های برداشت شده دوبعدی انجام شد. با توجه به موازی بودن پروفیل های برداشتی و همچنین فاصله ۵ برابری فاصله پروفیل ها نسبت به حداقل فاصله الکترودی امکان مدل سازی ۳ بعدی واقعی برای این وجود دارد. برای نشان دادن بهتر زون بی هنجاری عمیق از مدل سازی سه بعدی واقعی با استفاده از نرم افزار Res3Dinv استفاده شد. ابتدا پروفیل های دوبعدی با هم در یک فایل تلفیق شده و در قدم بعدی مدل سازی سه بعدی انجام شد. برای نمایش مدل شبه سه بعدی و سه بعدی نهایی از نرم افزار voxel استفاده شد.

از آنجائی که مقدار میانگین بی هنجاری شارژپذیری پس از مدل سازی، 4.5 mV/V و انحراف معیار نیز 1.8 mV/V است، در شکل ۵ (پایین) مقادیر شارژپذیری بالای 6.3 mV/V به عنوان زون بی هنجاری نمایش داده شده است. مقدار بیشینه بی هنجاری شارژپذیری در این زون به 16.7 mV/V رسیده است. روند بی هنجاری جنوبی تقریباً جنوب شرقی - شمال غربی است. طول بی هنجاری 900 متر و عرض آن به 200 متر در عمق می رسد. در شکل ۵ (بالا) مقادیر مقاومت ویژه نمایش داده شده است. با تلفیق دو نقشه سه بعدی شارژپذیری و مقاومت ویژه تطابق نسبتاً خوبی بین مقادیر مقاومت ویژه پایین و بی هنجاری شارژپذیری بالا دیده می شود. به نظر می رسد در فصل مشترک این دو بی هنجاری به دلیل کانی زایی فلزی سولفور مقادیر شارژپذیری افزایش نسبی پیدا کرده است. هم زمان وجود زون گسلی و رسی شدن و نفوذ سیالات گرمایی، مقاومت ویژه را در عمق مقاطع به شدت کاهش داده است. وجود زون هادی در سنگ میزبان با مقاومت پایین کاملاً در نقشه مقاومت ویژه مشهود است. کانی زایی سولفور نیمه عمیق به صورت رگه ای (توده) در مرکز و نیمه جنوبی جنوب بیشتر پروفیل های محدوده قابل رؤیت است. این زون بر بیشتر پروفیل ها به صورت ساختار رگه ای به سطح رسیده است که با شواهد جزئی

کانی‌زایی در سطح تطابق دارد. زون بی‌هنجاری مرکزی بیشتر در سطح بوده و با توجه به سنگ میزبان توف عمدتاً با مقادیر مقاومت ویژه پایین تطابق دارد.

شکل ۵. مقطع مدل‌سازی شده سه‌بعدی برای مقادیر مقاومت ویژه (شکل بالا)، مقطع مدل‌سازی شده برای مقادیر شارژپذیری مدل سه‌بعدی برای مقادیر شارژپذیری بالای 6.3 mV/V (شکل پایین).

۶- نتیجه‌گیری و بحث

مرکز این محدوده در حال بهره‌برداری هماتیت و منگنز بوده با این حال بیشتر محدوده به‌عنوان بهترین پتانسیل کانی‌زایی روی مطرح شد. در فاز اول مطالعات ژئوفیزیک به روش IP/Rs با آرایش قطبی-دوقطبی و در ۷ پروفیل در بلوک شمال‌غربی انجام شد.

در سرتاسر مقاطع این زون تغییرات شارژپذیری از مقادیر پایین تا متوسط دیده می‌شود. حد زمینه در حدود 0.1 mV/V بوده و مقدار بیشینه بی‌هنجاری به تا 19.0 mV/V دیده می‌شود. پس از تحلیل آماری داده‌های پروفیل‌ها مقادیر بی‌هنجاری از میانگین حدود 4.0 برخوردار است و انحراف معیار 2.1 mV/V، می‌تواند معیار مناسبی برای کانی‌زایی سولفور ضعیف تا متوسط (اسفالریت) باشد. بی‌هنجاری‌ها در مقاطع دوبعدی به دو دسته تقسیم می‌شوند. دسته اول زون‌های بی‌هنجاری نیمه عمیق در مرکز پروفیل‌ها و در محل رخنمون‌های آهن و منگنز، دسته دوم زون‌های بی‌هنجاری عمیق و با ابعاد بزرگ است که به نظر می‌رسد با کانی‌زایی گرمابی در نیمه جنوبی پروفیل‌ها انطباق دارند.

- مقادیر متوسط تا بالای شارژپذیری در زون‌های هادی در مرکز مقاطع نشانه کانی‌زایی سولفور است. مضاف بر اینکه شواهد سطحی نیز به مقدار کم در این قسمت وجود دارد. به نظر می‌رسد، مقادیر بی‌هنجاری بالای شارژپذیری در عمق به دلیل وجود زون کانی‌زایی فلزی (اسفالریت) به همراه کانی‌زایی آهن باشد که مطالعات تفصیلی (حفاری) می‌تواند صحت‌وسقم این نظر را اثبات کند.

- دسته دوم بی‌هنجاری از نقطه نظر شارژپذیری شدت کمتری داشته و در بیشتر پروفیل‌ها تا عمق بیش از ۲۰۰ متری دیده می‌شود. این بی‌هنجاری به دلیل شکل هندسی خود با ساختار رگه‌ای در ارتباط است با این حال در برخی موارد، خصوصاً در

پروفیل‌های Pr2 تا Pr5 زون مذکور بسیار واضح و قابل تفکیک است. زون بی‌هنجاری در سطح بر اثر نفوذ در شکستگی‌ها در محل رخنمون‌های دیده می‌شود. مقادیر متوسط شارژپذیری نیز عمدتاً با زون کم مقاومت تطابق دارد. وجود زون برشی، رسی شدن کانی‌زایی فلزی و حتی نفوذ سیالات گرمایی به شدت از مقادیر مقاومت ویژه خصوصاً در عمق کاسته است.

پس از تلفیق داده‌های ژئوفیزیکی، همبستگی مثبت بین دو پارامتر ژئوفیزیکی مقاومت ویژه پایین و شارژپذیری بالا در جنوب این زون دیده می‌شود. مقایسه پارامترهای ژئوشیمیایی کانی‌های منگنز و روی نشان از همخوانی بسیار خوب بین این پارامترها و پارامترهای ژئوفیزیکی دارد. پس از تلفیق مطالعات زمین‌شناسی و ژئوفیزیک در محدوده، ۱۱ گمانه با دو اولویت در محل بی‌هنجاری هر پروفیل جهت صحت‌سنجی نتایج ژئوفیزیک پیشنهاد شد. گمانه‌ها بر اساس مدل‌سازی دو و سه‌بعدی مقاومت ویژه پایین و شارژپذیری نسبی بالا پیشنهاد شده‌اند.

منابع

- [1] حجت آزاده حجت، حجت‌الله، رنجبر، ۱۳۹۰. اصول ژئوالکتریک کاربردی، نشر ستایش.
- [2] دلبیو. ام. تلفورد، ۱۳۸۷. ژئوفیزیک کاربردی، برگردان به فارسی توسط حسین زمردیان، حسن حاجب حسینی، انتشارات دانشگاه تهران.
- [3] Aghanabati, A., 1983. Major Structural Zone Sedimentary Iran. Geological and Country Mineral Exploration Organization, Iran, 606.
- [4] Dentith, M. and Mudge, S.T., 2014. Geophysics for the mineral exploration geoscientist. Cambridge University Press.
- [5] Loke, M.H., 2004. Tutorial: 2-D and 3-D electrical imaging surveys, Geotomo softwares, Penang, Malaysia.
- [6] Menke W., 2012. Geophysical Data Analysis: Discrete Inverse Theory, Third edition, Elsevier Academic Press.